

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ให้อบรมจิตใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน

ขอเผด็จให้บรรดาพระเถรลูกหลานทั้งหลายทราบ พระเราเถรเราสวयงามอยู่ที่ศีลที่ธรรม ไม่ได้สวยงามอยู่กับเครื่องประดับ ประชาชนญาติโยมฆราวาสเขามีความสวยงามอยู่กับเครื่องประดับตกแต่ง เครื่องเสริมสงเสริมสวย เครื่องเสริมสวยของพระคือศีลคือธรรม พระมีศีลมีธรรมนั้นแหละเรียกว่าเป็นพระที่สวยงาม ถ้าศีลได้ขาดไปเสียก็เหมือนกับพระนุ่งสบงห่มจีวรขาดๆ ไปที่ไหนมองเห็นทำไป เราอยากให้เขาเห็นทำไหมเราเป็นพระนะ ถ้าไม่อยากให้เขาเห็นทำให้รักษาศีลรักษาธรรมให้ดี ศีลธรรมเป็นเครื่องปกปิดกำบังความละอายความหยาบคายทั้งหลาย เป็นความสวยงามขึ้นมาจากการประดับด้วยศีลด้วยธรรมที่ตนประพฤติปฏิบัติเรียบร้อยแล้ว

ไม่มีอะไรงามพระเรา งามที่ศีลที่ธรรม เครื่องประดับตกแต่งอะไรเป็นเรื่องของโลกของสงสารเขา ส่วนเครื่องตกแต่งของพระคือศีลคือธรรมให้งาม อย่าฝ่าฝืนหลักธรรมหลักวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้วอย่างใด ขอให้ปฏิบัติตนตามคำสอนของพระพุทธเจ้า เรื่องศีลก็ดี ธรรมก็ดี ให้พากันประพฤติปฏิบัติตัวให้ดี นั้นแหละเท่ากับตามเสด็จพระพุทธเจ้าทุกฝีก้าวที่พระองค์ทรงเคลื่อนไหวไปไหน หลักธรรมวินัยเราปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามนั้นแล้ว เรียกว่าตามเสด็จพระพุทธเจ้าทุกเวลาลำเวลา เป็นความสวยงาม งามตางามใจ

ทุกอย่างอยู่ที่พระเถรเราตั้งใจอยู่ในศีลในธรรม ถ้าพระเถรข้ามเกินศีลธรรมแล้วหาความสวยงามไม่ได้ ผ่าก็ผ่าแก่นขนุน หัวก็หัวโล้นๆ ไม่มีอะไรสวยงาม สิ่งที่สวยงามยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้ที่โลกทั้งหลายได้กราบไหว้บูชาก็คือศีลคือธรรม ได้แก่ความประพฤติของพระเรา ให้พากันมีหิริโอตตปัสสะความสะดุ้งกลัวต่อบาปต่อกรรมทั้งหลาย ระมัดระวังรักษาตนเข้มงวดกวดขัน อย่าให้ศีลต่างพร้อยทะลุขาดไปจะเป็นพระขาดบาทขาดตาเต็ง ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่สวยงาม คนมีหำลิสตางค์เป็นคนครึ่งบาท พระหำลิสตางค์เป็นพระครึ่งบาท พระไม่รักษาธรรมวินัย เป็นพระครึ่งบาทครึ่งตาเต็งไม่ดี ต้องให้พระเต็มบาทเต็มเต็ง ศีลมีเท่าไรรักษาให้หมดให้เรียบร้อยสวยงามตลอดเวลา นี้ละเครื่องประดับพระเราคือศีลคือธรรม ความประพฤติ

การประพฤติตัวของพระนี่ ออกมาจากคำสอนของพระพุทธเจ้าที่เป็นธรรมชาติ เลิศเลอ ขอให้ทุกๆ ท่านได้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ พระเราไปไหนให้มีความสงบรวมเย็น เย็นตาเย็นใจ ชื่นใจ ไปไหนอย่าให้เขามีความระแคะระคายว่าพระองค์นี้ปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนวแบบนั้น องค์กรนี้แบบนี้ องค์กรนั้นแบบนั้น ตาก็เลยเสียไปหมด พวก

ประชาชนมองดูเห็นแต่พระทิมแทงดาด้วยกิริยามารยาทที่ไม่น่าดูน่าชมไม่ดีเลย ขอให้ปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี

พุทธศาสนาเป็นศาสนาตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน ใครเป็นผู้หนักแน่นในศาสนานั้นละคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน อยู่ที่หัวใจกายวาจาและความประพฤติของผู้นั้นทั้งหมด ถ้าการประพฤตินี้ไม่ถูกต้องตามหลักกรรมหลักวินัยแล้วเหลวแหลก ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย จึงขอให้พระลูกพระหลานนำไปปฏิบัติ หลวงตานี้บวชมานานแล้ว ควรแก่การสอนลูกสอนหลานได้แล้ว เราไม่ได้มีอะไรกำหนดิเตียนเราตั้งแต่บวชมาจนกระทั่งปานนี้ เรื่องศีลเรื่องธรรมเราปฏิบัติอย่างเข้มงวดกวดขันตลอดมา ไม่มีที่ดองติ ไปที่ไหนอบอุ้มด้วยศีลด้วยธรรม เราไม่ได้อบอุ้มด้วยเครื่องประดับประดา ตกแต่งให้สดสวยงดงามนะ เราอบอุ้มด้วยความมีศีลมีธรรมมีกิริยามารยาทอันดีงาม กิริยาของเรากลมกลืนกับศีลกับธรรมภายในหัวใจตลอดเวลา ไปที่ไหนสวยงามอบอุ้ม

พระเรามีคำมีราคาอยู่กับความประพฤติ ศีลธรรมให้รักษาให้ดี นั้นละเครื่องประกันตัวให้มีศักดิ์ศรีดีงาม อยู่ที่ศีลธรรมของพระ ให้พระตั้งใจประพฤติปฏิบัติให้ดี ถ้าตั้งใจปฏิบัติให้ดีแล้วเป็นพระที่ทรงศีลทรงธรรมไปที่ไหนสง่างาม ใครก็อยากพบอยากเห็นอยากกราบอยากไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจ มาพบชั่วขณะหนึ่งเย็นใจอยู่ทั้งวันที่เดียว นั่นเขาเห็นพระท่านทรงศีลทรงธรรม เราก็ให้เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน ให้ใจมีธรรม ทรงศีลทรงธรรมอยู่ตลอดเวลาไปที่ไหนก็อบอุ้มเย็นใจ อย่าปากกันคิกกันคะนอง เรื่องคิกเรื่องคะนองนี้ เป็นเรื่องข้าศึกศัตรูที่ทำลายศีลธรรมให้เสียไปในพระเณรของเรา อย่าใกล้ชิดติดพันกับมัน กิริยาอาการเหล่านั้นเป็นเรื่องของโลกไม่มีขอบเขต ไม่มีหลักมีเกณฑ์เขาทำกัน พระเรามีหลักมีเกณฑ์ ให้ปฏิบัติตามหลักตามเกณฑ์ของพระคือศีลคือธรรม เรียกว่าธรรมและวินัย

ให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติตัวให้ดีแล้วไปที่ไหนก็สวยงามชุ่มเย็นตา นี้ละพระงามอยู่ที่ความประพฤติตามศีลตามธรรม มีศักดิ์ศรีดีงามอยู่กับความประพฤติในศีลในธรรม ไม่ได้ดีงามจากเครื่องประดับตกแต่งต่างๆ ดังที่โลกเขาปฏิบัติต่อกันมาตามวิสัยของโลก วิสัยของพระมีธรรมเป็นเครื่องประดับตกแต่งกายวาจาใจด้วยความประพฤติอันดีงามของตน นี้ละคือความสวยงามของพระ จะไปหาที่ไหนงามยิ่งกว่าองค์ของท่านเอง เป็นผู้รักธรรมรักวินัย ประพฤติปฏิบัติตัวเป็นศีลเป็นธรรมเป็นวินัยตลอดเวลา ไปที่ไหนองค์ของท่านเองก็ไม่ได้ตำหนิตนเองได้ มีแต่ความสงบร่มเย็น จิตใจก็ตีเข้ามาๆ มันคิดมันคิกมันคะนองกับอารมณ์อันใดที่เป็นข้าศึกแก่ตนเองต้ออกๆ ปิดต้ออก นำแต่อารมณ์ที่เป็นศีลเป็นธรรมเข้ามาหล่อเลี้ยงจิตใจ ใจของเราก็มีความสงบร่มเย็นเป็นสุขจากนั้นจิตที่ไม่เคยสงบร่มเย็นก็อบรมให้สงบร่มเย็น

ใจไม่สงบเพราะกิเลสเข้าไปตีให้คิดเรื่องนั้นให้ปรุงเรื่องนี้ตลอดเวลา นี่คือกิเลส
 ยุแห่ยกอ่อกวนไม่มีอะไรเกินกิเลส กิเลสนี้ตัวสำคัญมาก ให้พยายามระมัดระวังกิเลส ชะ
 ล้างกิเลสด้วยศีลด้วยธรรม มีสติธรรมปัญญาธรรมเป็นต้น สติให้มีรอบตัว อย่าเผลอสติ
 คนเผลอสติเป็นคนไร้ค่าไร้ราคา พระไร้ค่าไร้ราคาคือพระขาดสติ พระเผลอสติ พระ
 ขาดปัญญา พระไม่มีความสำรวมระวัง ถ้าพระเป็นผู้มีสติแล้วก็มีควมสำรวมระวังตน
 รักษาตนอยู่ในใจของเราตลอดเวลา เราก็คงทรงคุณค่าแห่งธรรมแห่งวินัยขึ้นอยู่
 ภายในใจ ความเลิศจะเกิดขึ้นที่นั่น ไม่ได้เกิดขึ้นตามต้นไม้ภูเขาหินฟ้าอากาศที่ไหน
 ศีลธรรมจะเกิดขึ้นจากผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบด้วยกายวาจาใจนี้เท่านั้น ให้พากันตั้งใจ
 ประพฤติปฏิบัติ

พุทธศาสนาเป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพานมาตั้งแต่กาลไหนๆ ทำไมเราเป็นลูก
 ขาวพุทธ เฉพาะอย่างยิ่งเป็นพระด้วยซ้ำ ทำไมจะไม่ได้ครองมรรคผลนิพพาน บวชมา
 เสียศักดิ์ศรีดีงามเปล่าๆ ไม่มีค่ามีราคาอะไรคือพระที่บวชมาไม่สนใจประพฤติปฏิบัติ
 เพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อมรรคผลนิพพาน พระเหล่านั้นเปล่าประโยชน์ ไม่เกิด
 ประโยชน์อะไร มีแต่ผ้าเหลืองห่มคลุมที่ไหนก็ได้ ห่มหัวตอมันก็เหลืองไป ปกคลุมไปที่
 ไหนมันก็เหลืองไปละ ถ้าห่มคลุมพระเราพระเราเป็นหัวตอก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร พระ
 ต้องเป็นพระ เป็นผู้รักศีลรักธรรม รักใคร่ใกล้ชิดต่อศีลต่อธรรม ปฏิบัติตนให้เป็นพระ
 ดียู่ตลอดเวลา นี้มีค่ามีราคา นี้ละความประดับตนประดับด้วยความประพฤติหน้าที่
 การงาน

เรื่องการอยู่การกินนี้ ประชาชนทั่วประเทศไทยแดนแห่งพุทธศาสนาเขาเป็นลูก
 ศิษย์พระ เขาเลี้ยงดูได้หมด พระไม่เคยอดอยากขาดแคลน ไปอยู่ที่ไหนว่าประชาชนเขา
 ไม่เลี้ยงดู อดอยากขาดแคลนไม่มี ไปที่ไหนเหลือเฟือๆ ด้วยอาหารการขบการฉันที่อยู่
 ที่อาศัย ประชาชนสู้ไม่ได้ ยิ่งเป็นพระองค์ใหญ่ๆ โตๆ แล้วกุฎิพาตระฟ้านุ่น เอาอวด
 โลกเขาไปนุ่น ลืมเนื้อลืมตัว ยิ่งมียศมีลาภเท่าไรพระยิ่งเป็นบ้านะ ไม่มีใครเป็นบ่าที่นำ
 เกลียดที่สุดยิ่งกว่าพระที่ตั้นยศตั้นลาภตั้นความเย็นยอสรรเสริญ พระพวกนี้พวกพระ
 เป็นบ่า ไม่น่ากราบนำไหว น่าเกลียดที่สุดคือพระประเภทเห็นแก่ได้แก่เอา เห็นแก่ลาภ
 แก่ยศสรรเสริญเย็นยอ

ศีลธรรมภายในใจชนิดหนึ่งไม่เคยคิดเคยอ่าน มีแต่ความโลภความโลเล พระ
 ประเภทนี้เป็นพระหมาขี้เรื้อน ไปที่ไหนเกาแฉกๆ เกาตลอดเกาหายศหาลาก หา
 ความสรรเสริญเย็นยอ ไม่ได้เกาหาอรรถหาธรรม แล้วจะมีธรรมมาจากที่ไหนผู้ที่ทรง
 อรรถทรงธรรมท่านไม่ยุ่ง ท่านเป็นนักเสียสละ สิ่งเหล่านี้มอบให้โลกเขา
 ยศลาภบรรดาศักดิ์ทั้งหลายเป็นเรื่องของโลก ธรรมเป็นเรื่องของท่าน อุตุสำหรับพยายามหา

ธรรมมาเป็นเครื่องประดับตน อยู่ที่ไหนเย็นสบายๆ เรียกว่าผู้มีธรรม นี่ละพระที่มีธรรม เป็นพระที่สวยงาม น่ากราบนำไหว่นำเคารพบูชา

พระที่ไม่มีธรรมเอาผ้าเหลืองมาคลุมหัวอยู่ เป็นบักกัษยศกกับลากกับสรรเสริญ เยินยอ เข้าไปบวชพอออกจากอุปชฌาย์มา ตั้งสมุห์โบฏฐิกให้แล้ว ตั้งสมุห์โบฏฐิกแล้วก็ ตั้งพระครูพระคณขึ้นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ ขึ้นเป็นสมเด็จพระบ๋้าใหญ่เลย พระเหล่านี้พระบ๋้าใหญ่ บ้ายศบ๋้าลาก ธรรมในใจไม่สนใจเลย นี่ละพวกพระบ้ายศบ๋้าลากเลยยิ่งกว่า ประชาชนเสียอีก อย่างนำมาเข้าใกล้ชิดติดพันกับตัวของเรานะ ศีลธรรมต่างหากที่เลิศ เลอ พระพุทธเจ้าเลิศเลอด้วยศีลด้วยธรรม สวาททั้งหลายเลิศเลอด้วยศีลด้วยธรรม

พุทฺธ สรณฺ คจฺฉามิที่เรากราบไหว้บูชานี้ กราบไหว้ศีลธรรมความบริสุทธิ์เลิศ เลอของท่านที่เกิดจากการอบรมจิตใจ มีจิตตภาวนาเป็นต้นต่างหาก พระสงฆ์สาวกที่เป็นสงฆ์ สรณฺ คจฺฉามิ ของพวกเราเหมือนกัน องค์ใดที่ออกมาจะเป็นสกุลใดก็ตาม พระราชามหากษัตริย์ เมื่อได้สดับตรับฟังธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วเสด็จเข้าป่า บวช เสร็จแล้วเสด็จเข้าป่า อยู่ในมหาวิทยาลัยป่า ไม่ได้เหมือนมหาวิทยาลัยทุกวันนี้ มหาวิทยาลัยสมัยครั้งพุทธกาลเป็นป่าเป็นเขา บวชเข้ามาแล้วรุกขมุขเสนาสน์ นิสฺสหาย ปพฺพชฺชา ตตฺถ เต ยาวซีว อฺสุสาโห กรณฺโณโย บรรพชาอุปสมบทแล้วให้ท่านทั้งหลาย ไปอยู่ตามรุกขมุขลุ่มไม้ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื้อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ้งลอมฟางและ อัมภิกาสซึ่งเป็นที่สะดวกสบายเว้งว่าง ภาวนาได้สะดวกสบาย ให้อุตส่าห์พยายามอยู่ในที่เช่นนั้น เพราะไม่มีอะไรรบกวน และให้อุตส่าห์พยายามอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด

นี่อนุศาสน์บวชมาได้รับทุกองค์ พระองค์ไหนที่เว้นจากอนุศาสน์ไม่ได้รับการ เลี่ยมสอนจากอุปชฌาย์ไม่มี เราอย่าลืมนุศาสน์ เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป บวชเข้ามาแล้วอยากได้แต่ยศแต่ลาภที่อยู่ที่อยู่อาศัยระฟ้าๆ หัวใจหมอบอยู่ใต้นรกอเวจี ชื่อเสียง โด่งดังนุ่น ฟากจรวดดาวเทียม ไปหาคนในชื่อในเสียงไม่มี ต้องไปหาได้กัณนรกอเวจี ตัวคนมันไปอยู่นรกอเวจี ชื่อมันตั้งขึ้นฟากจรวดดาวเทียม ใช้ไม่ได้นะพระเรา ให้ตั้งใจ ปฏิบัติ

ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรม ดียิ่งกว่าธรรม อัจฉรยย์ยิ่งกว่าธรรม ขอให้นำธรรมนี้ เข้ามาปฏิบัติต่อจิตใจให้เป็นธรรมสมควรแก่กันและกันเถิด ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน แล้วสวยงามมากที่สุด พระพุทธเจ้าธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน พระสงฆ์สาวกอรหันต์ ท่านเป็นผู้มีธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน เหล่านี้ท่านเป็นผู้เลิศเลอ อยู่ที่ไหนท่านเลิศเลอ หมด ให้เราพยายามอบรมจิตใจกับธรรมให้เป็นอันเดียวกัน ไปที่ไหนสง่างามๆ ไม่มีอะไรจะงาม ไม่มีอะไรจะมีค่ามีราคาอัจฉรยย์เลิศเลอยิ่งกว่าธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน

จากการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบของเรา ให้พระลูกพระหลานจำเอาไว้ วันนี้เป็นโอกาสอันดี ได้แนะนำสั่งสอนบรรดาพระลูกพระหลาน-ประชาชนทั้งหลาย ให้นำไปเป็นข้อคิด

ธรรมเหล่านี้จะไม่แสดงง่าย ๆ จะไม่ออกในกาลสถานที่ไม่ควรออก แต่กาลสถานที่ที่ควรออกผู้ฟังควรจะฟัง ควรจะเอาไปพิจารณาพิจารณาไปเป็นเครื่องประดับตัว ให้มีศีลมีธรรม เกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์ไม่มีธรรมสู้หมาไม่ได้ หมามันยังดีกว่าคนไม่มีธรรม ไปดูซิหมาวัดป่าบ้านตาดยั้วเยี้ยๆ เห็นเจ้าของมาป็นหน้าป็นหลัง เขาป็นอะไร เขาป็นหากินกับเจ้าของ เขาไม่ได้ป็นหามรรคผลนิพพานอะไรแหละ เป็นอย่างนั้น เขารักเจ้าของ อันนี้เราให้เป็นคนรักศีลรักธรรม วิ่งตามศีลตามธรรมเหมือนหมาวิ่งตามเจ้าของซิ เราให้เป็นเทียบกับหมาตัวหนึ่ง ศีลธรรมเป็นเทียบกับเจ้าของ ให้วิ่งตามเจ้าของคือศีลคือธรรม อย่าห่างไกลจากศีลจากธรรมจะสวยงาม ปราศจากภัยเวรทั้งหลาย ไปที่ไหนอย่าลืมพุทโธ

ผู้ฝึกหัดภาวนาเบื้องต้นให้จิตสงบเอาพุทโธติดลงในหัวใจ พุทโธๆ สติจับลงในคำบริกรรมคือพุทโธๆ อย่าให้เผลอ พอพุทโธๆ หนักเข้าๆ อารมณ์ที่กวนใจมันติดมันดินขึ้นมา สติดีเอาไว้ๆ มีแต่พุทโธสง่างามภายในใจ สติครอบไว้แล้วจิตใจไม่สงบก็สงบได้ถ้ามีผู้รักษา ถ้าไม่รักษาตายทิ้งเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรแหละ ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติ ธรรมะมรรคผลนิพพานคงเส้นคงวาหนาแน่น ไม่ได้ห่างไกลจากตัวของผู้ปฏิบัติธรรมด้วยความรักใคร่ใกล้ชิดกับธรรมนะ

เพราะคนผู้ไม่สนใจในธรรม ไปอยู่ในวัดก็เป็นหมาในวัด ไปอยู่ที่ไหนเป็นสัตว์ สัตว์ในวัดในวา นั้นละคนไม่มีธรรม สัตว์ไม่มีธรรมเป็นอย่างนั้น พระไม่มีธรรมอยู่ในวัด ในวาอาศัยกินกับชาวบ้านเขา เนื้อหนังมังสาทั้งหลายใหญ่โตขึ้นจากอาหารของชาวบ้านกินแล้วเป็นเหมือนขนชูง ชี้เกี่ยชี้คร้านเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนา ตาเอ๋อมองไปหาตั้งแต่สิ่งที่จะเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้หัวใจตน รูปอยู่ที่ไหน สวยงามที่ไหน เสียง กลิ่น รส เครื่องสัมผัสสัมผัส อันเป็นเครื่องล่อของกิเลสชอบแท้ๆ นะพระเรา ใครชอบมาก ๆ นั้นจม ใครชอบเช่นนั้นจม ใครชอบธรรมตัดสิ่งเหล่านี้ให้ขาดสะบั้นออกจากใจแล้วเจริญรุ่งเรือง ๆ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

จิตใจนี้เลิศเลอที่สุดแล้ว ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าใจที่ได้รับการฝึกฝนอบรมเต็มสติกำลังความสามารถ พระพุทธเจ้า-พระสงฆ์สาวกภาวนาอบรมเต็มความสามารถของพระองค์ ประกาศก้องขึ้นมาด้วยความเป็นศาสดาเอกของโลก เห็นไหมผลจากการอบรมจิตใจภาวนาเป็นต้น พระสงฆ์สาวกทั้งหลายก็สงฆ์ สรรณิ คัจฉามิ พระสงฆ์เป็นสรณะของพวกเรา ท่านเป็นสรณะของท่านเรียบร้อยแล้ว จึงได้มาเป็นสรณะของโลก ธรรมเต็มหัวใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน เรียกว่า ปุณฺณุกุเขตต์ โลกุตฺต เป็นเนื้อนา

บุญของท่านแล้วก็เป็เนื่อนาบุญของโลกทั่วๆ ไป เราก็พยายามให้เป็นเนื่อนาบุญของเราแล้วจะเป็นเนื่อนาบุญของโลก ใครกราบใครไหว้เคารพนับถือที่ไหนเขาเขียนในหัวใจของเขา อะไรู้ใจที่เขียนกับธรรมไม่ได้นะ ให้พากันตั้งใจ ตรงนี้ละเป็นของสำคัญ ต้องฝึกจิต ไม่ฝึกไม่ได้นะ จิตนี้ตัวคึกตัวคะนองไม่มีอะไรเกินจิต แต่ไม่มีอะไรเกินธรรมที่จะปราบจิตที่ตัวคึกตัวคะนองให้หมอบราบไปหมด คือธรรมเท่านั้น ให้สว่างงามด้วยธรรมปราบกิเลสซิ ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วก็สวยงามมาก ๆ

วันนี้คนมาเต็มศาลาเห็นใหม่ มากี่ตั้งหน้าตั้งตามา ตาหูจมูกลิ้นกายใจเป็นมงคลทั้งหมดวันนี้ รดบรรทุกมาก็บรรทุกผู้ที่มาฟังธรรมฟังธรรม แต่สงสัยที่วารถทั้งคัน ๆ ที่มาน่ะมันมีพุทธโธติดหัวใจของมันเวลานั่งรถมาหรือเปล่า ตอนนี้เราสงสัย กลับไปนี้ให้พุทธโธเต็มหัวใจ นั่งรถคันไหนให้เต็มอยู่ด้วยพุทธโธ ๆ กลับไปบ้านนะ อย่าให้เต็มไปด้วยความห่วงความโยลูกหลาน-บ้านเรือน-สามีภรรยายุ่งเหยิงไปหมด รถคันไหนมีแต่ความยุ่งเต็มรถ ไม่มีธรรมมีธรรมในใจอย่าให้เป็นอย่างนั้น กลับไปให้มีพุทธโธ ๆ สว่างงามภายในจิตใจของท่านผู้มาฟังธรรมฟังธรรมจะเป็นมงคล พากันตั้งอกตั้งใจนะ

เรื่องการประพฤติปฏิบัติศีลธรรมนี้เอาเถอะ พระพุทธเจ้าไม่เคยหลอกหลวงโลก ศาสดาเอกของโลกมาหลอกหลวงโลกได้อย่างไร สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่างเพื่อมรรคผลนิพพาน เพื่อเป็นมงคลมหามงคลแก่เราทั้งหลายที่เป็นลูกศิษย์ตถาคตทั้งนั้นแหละ ให้พากันตั้งใจประพฤติปฏิบัติ อย่าเกิดขึ้นมาแล้วตายทิ้งเปล่า ๆ มันเต็มโลกเต็มสงสาร เกิดมาแล้วตายทิ้งเปล่า ๆ ในน้ำบนบกบนฟ้าบนอากาศมีแต่เกิดมาตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไ้อ้เราเกิดขึ้นมาก็เกิดมาด้วยบุญด้วยกรรม เกิดขึ้นมาแล้วให้มีศีลมีธรรมประดับประคองตัวเอง ผิดถูกชั่วดีให้คัดเลือกให้ดี ท่านว่า นิสมมุกรรม เสขุโย ให้พิจารณาพิจารณาก่อนที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างแล้วจะไม่ค่อยผิดพลาด แม้ผิดพลาดก็ไม่มากถ้าคนมีศีลมีธรรมในใจ

ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ พุทธศาสนาเป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน แต่ลูกศิษย์ตถาคตมันมีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ด้วยความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา เต็มหัวใจๆ ไม่มีธรรมมีธรรมเข้าแทรกในหัวใจเลยใช้ไม่ได้นะ ให้มีธรรมมีธรรมเข้าแทรกในหัวใจจะเย็น ใจจะสบาย จำเอานะลูก ๆ หลาน ๆ ทุกคน หลวงตาก็แก่แล้ว เวลานี้อายุกำลังจะถึง ๙๕ แล้ว พอวันที่ ๑๒ สิงหาคมข้างหน้าอายุก็จะเต็ม ๙๕ แล้ว คนเราจะอยู่ค้าฟ้าขวางป่าช้าไปที่ไหนได้ โลกนี้โลกไม่มีใครขวางป่าช้าได้ ลบป่าช้าได้ ตายได้ด้วยกันทุกคน

นี่ก็ถึงกาลเวลาแล้ว ใครจะมาขอพรขอให้หลวงตาบัวอายุยืน ๑๒๐ ปี ๑๓๐ ปี ๑๕๐ ปี เป็นบ้างลมปากไป คนนั้นตื่นคนนี้ คนนี้ตื่นคนนั้น ทำอย่างไรอยากให้อายุหลวง

ตาบวมมีเท่านั้นเท่านั้น มันไม่ได้สนใจกับหลักความจริง ป่าช้ามีมาตั้งแต่เดิมตั้งแต่กาลไหนๆ พระพุทธเจ้ายังไม่อุบัติป่าช้าความเกิดตายก็มีอยู่แล้ว เราจะหนีป่าช้าไปไหน มันเกิดแล้วก็ตายเหมือนกัน ความดีมีเท่าไรให้พากันสร้าง นั่นถูกต้อง เวลาลมหายใจมีชีวิตอยู่นี้เราก็กปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีคนดี

ใจนี้ไม่เคยตาย ร่างกายแตกสลายลงไปใจนี้จะไปด้วยบุญด้วยบาปนะ ใจนี้มีคู่สองอย่าง คู่อาฆาตบาดหมาง คู่ส่งเสริมให้ไปดีไปดีก็มี บุญเป็นเครื่องหนุนให้เราสูงขึ้นโดยลำดับ แต่ความชั่วช้าลามกมันกดเราให้ลงต่ำ เพราะฉะนั้นสัตว์โลกทั้งหลาย จึงเร่ๆ ร่อนๆ สูงๆ ต่ำๆ ในการเกิดการตาย หากความเสมอกันไม่ได้ เนื่องจากกรรมไม่เสมอกัน กรรมดี-กรรมชั่วมีอยู่กับทุกคน มีมากมีน้อยต่างกันไป เพราะฉะนั้นท่านถึงว่า กัมมัม สุตเต วิชตติ ยทิตฺติ หีนปฺปณฺตี กรรมย่อมจำแนกแจกสัตว์ให้ประณีตเลวทรามต่างกัน ไม่ได้เหมือนกัน เกิดมาในพ่อแม่เดียวกันจรตนิสสัยใจคอไม่เหมือนกัน แขนภายในจิตนั้นอยู่กับของแต่ละคนๆ มีพ่อแม่แม่ก็ตามลูกมีก็คนก็ตามจรตนิสสัยจะไม่เหมือนกัน เพราะมันอยู่ในแกนคือใจสร้างมาตัวต่างกัน คนนี้ไม่ดี คนนั้นดี คนนี้ไม่ดี เป็นอย่างนั้นนะ

เพราะฉะนั้นจึงตกแต่งเราด้วยบุญกรรมอันดีแล้วเราจะดี ๆ จะมีความสมมักสมหมาย ตายแล้วเกิด ไม่สงสัยว่าตายแล้วจะไม่เกิด ใจที่ว่าตายแล้วสูญนั้นกิเลสตัณหา มันลบล้างหัวใจสัตว์ สัตว์โลกตายกองกันอยู่นี้มากก็กบก็กัลป์ ถ้าว่าตายแล้วสูญสัตว์โลก เอมมาจากไหนมาเกิดเป็นสัตว์เป็นบุคคล เป็นเขาเป็นเรา เป็นสัตว์น้ำสัตว์บกอยู่นี้เต็มไปหมด มันเอามาจากไหน มันเอามาจากของมีอยู่คือจิตวิญญาณ มันไม่ได้สูญ ตายแล้วไปเกิด ๆ อยู่ขึ้น เรายังให้กิเลสหลอกอย่างหน้าด้านอยู่หรือ

เราเชื่อกิเลสอย่างหน้าด้าน ตายแล้วสูญ ๆ ยิ่งสร้างกรรมชั่วช้าลามกมาก เพราะตายไปแล้วไม่มีอะไรเป็นเครื่องเสวยดีเสวยชั่วตายแล้วก็สูญ มันสูญตั้งแต่คำพูดที่กิเลสหลอกหลวงเท่านั้นแหละ แต่ความจริงมันไม่ได้สูญ ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่วตลอดไป เพราะฉะนั้นผู้เกิดดีเกิดชั่ว สัตว์ดีสัตว์ชั่วจึงมีเต็มโลกเต็มสงสาร นรกสวรรค์ พรหมโลก นิพพานจึงมีไว้สำหรับสัตว์ดีสัตว์ชั่วที่มีการกระทำต่างกัน สถานที่จะได้เสวยก็ต้องต่างกันอย่างนั้น ให้พากันจำเอา

วันนี้เราก็กเทศน์ให้ฟังทั่วหน้ากันหมด พอได้เป็นคติเครื่องเตือนใจ เป็นโอกาสอันดี วันนี้เป็นโอกาส ตาหูจุมุกลิ้นกายใจของเราโน้มเข้ามาเพื่อบูชาธรรม ตาก็ดูเกี่ยวกับเรื่องของธรรม หูฟังเสียงอรรถเสียงธรรม จุมุกลิ้นกายใจฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเข้าสู่ใจ ให้ได้ใจไปเป็นสิริมงคลแก่ตัวของเราเอง เราจะเป็นมงคล เกิดมามันไม่เกิดเปล่า ๆ นะ มันเกิดด้วยกรรมนี่นะ ถ้าเกิดเปล่า ๆ ใครต้องการอะไรก็เกิดได้ตาม

ความหวังใครจะไปตำหนิใครได้ ใครก็ตกแต่งได้ จะให้สวยงามยิ่งกว่าเทวดาก็ได้ แต่นี่มันเป็นไปได้ไม่ได้ มันอำนาจแห่งกรรม

กมฺมํ สตุเต วิชชติ กรรมเป็นเครื่องจำแนกแจกลัตัวให้มีความประณีตเลวทรามต่างกัน ไม่มีอะไรเหนือกรรม โลกอันนี้กรรมเป็นสิ่งที่หนักมากยิ่งขึ้นกว่า แผ่นดินทั้งแผ่นดินไม่ได้หนักมากยิ่งขึ้นกว่ากรรมนะ กรรมดี-กรรมชั่วนี้หนักมากยิ่งขึ้นกว่าแผ่นดินทั้งแผ่นดิน แผ่นดินทั้งแผ่นดินไม่ได้บังคับใครๆ ให้ไปตกนรกอเวจี ไม่ไปใส่ส่งผู้ใดให้ไปสวรรค์นิพพานได้นอกจากกรรมดีกรรมชั่วของเจ้าของเอง ซึ่งมีกำลังมากที่สุด

กมฺมํ สตุเต วิชชติ จำแนกแจกลัตัวให้ไปเกิดในที่ต่างๆ ได้ด้วยอำนาจแห่งกรรมที่ตนทำไว้แล้วนั้นแหละ กรรมจึงเป็นสิ่งที่หนักมาก หนักมากกว่าทุกอย่าง ไม่มีอะไรหนักมากยิ่งขึ้นกว่ากรรม นตฺถิ กมฺมสมํ พลํ ไม่มีอันใดที่จะมีอำนาจมากยิ่งขึ้นกว่ากรรม กรรมนี้มีอำนาจมาก บังคับได้หมด ต้นไม้ภูเขาเขาไม่มาบังคับใครให้ไปเกิดที่ไหนตายที่ไหน แต่กรรมดีกรรมชั่วของเจ้าของบังคับได้ ให้ไปเกิดในที่ที่ดีที่ชั่วตกนรกอเวจีจนกระทั่งถึงนิพพานก็ได้ เพราะอำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่วของตัวเอง

ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติ แล้วจะได้ผลได้บุญได้กุศล ไปวัดไปวาให้เป็นวัดเป็นวาจริงๆ ไปทำบุญให้ทานไปทำบุญให้ทานจริงๆ อย่าพากันทำหละๆ หละๆ พระพุทธเจ้าผู้สอนศาสนาและผู้เป็นศาสดาไม่ใช่เป็นคนหละหละ เป็นคนจริงคนจัง สอนทุกสิ่งทุกอย่างถูกต้องแม่นยำไปหมด เราผู้มาฟังฟังแต่เรื่องเหลวไหลโลเลหาความจริงไม่ได้ เกิดตายชาติไหนภพไหนก็หาความจริงไม่ได้ จะมีแต่ความโลเลเต็มเนื้อเต็มตัวใช้ไม่ได้นะ ให้มีความสัตย์ความจริงเต็มหัวใจ วันนี้นักเทศน์เพียงเท่านั้นพอให้พี่น้องทั้งหลายได้เข้าอกเข้าใจในศีลในธรรม

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ